

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1228/2019
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Слијепчевић, адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе „Радио телевизија Србије“ са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4306/2018 од 21.12.2018. године, у седници већа одржаној 25.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4306/2018 од 21.12.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4306/2018 од 21.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2308/15 од 13.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор правноснажно пресуђене ствари. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу плати износ од 1.674.960,88 динара на име разлике изгубљене зараде, додатка на зараду и других личних примања за период од 10.10.2005. године до 06.02.2012. године са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, да се обавезе тужена да у име тужиоца изврши уплату разлике доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за исти период Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених и да се обавезе тужена да плати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 192.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4306/2018 од 21.12.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2308/15 од 13.09.2018 . године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Решавање спорног правног питања на која указује ревидент - питање застарелости и прекида застарелости новчаних потраживања из радног односа и повезано са тим обавезе уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, тако да се не ради о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, није потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права нити су о томе у ревизији пружени одговарајући докази.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, па како вредност предмета спора побијаног дела у износу од 1.674.960,88 динара, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић